

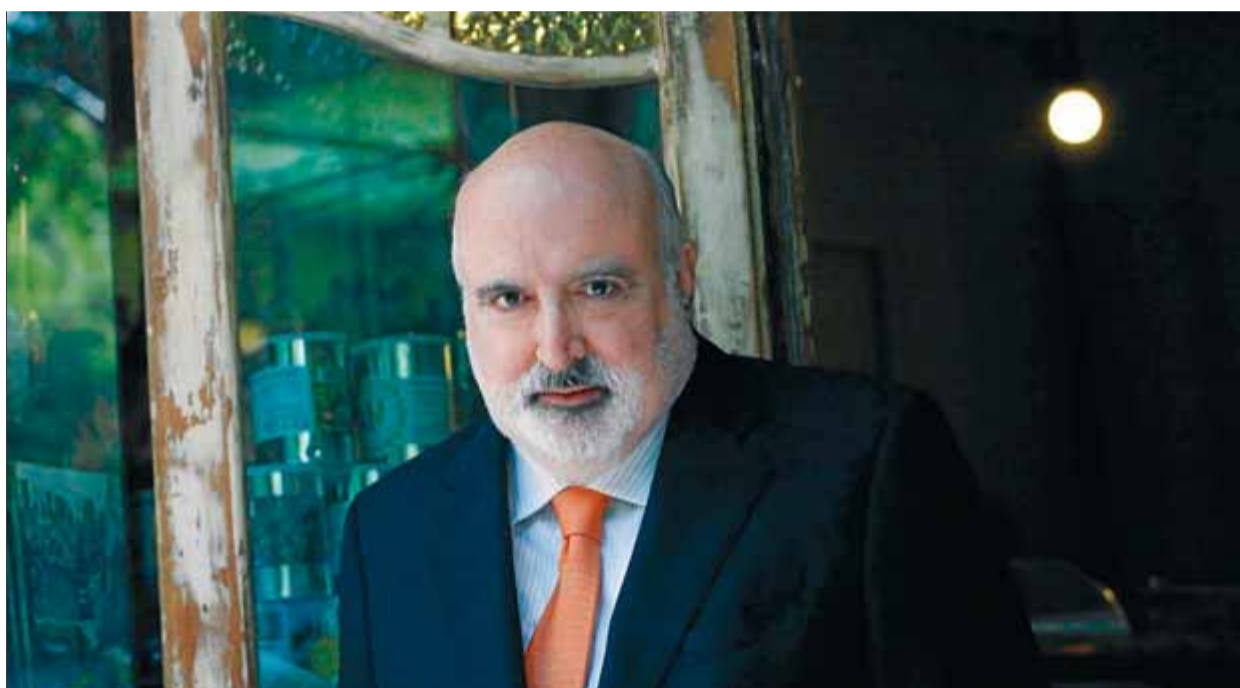
Valentí Puig presenta 'La vida és estranya', una autobiografia inventada d'Oleguer Regós, el fill d'una nissaga noble, reclòs en un pis de Barcelona

Falses memòries?

Jaume Rocabert
BARCELONA

"Tot és passat; res té futur." Aquestes paraules, tan rotundes com qüestionables, són les que donen inici a la novel·la de Valentí Puig *La vida és estranya* (Proa). Oleguer Regós, un home de 60 anys que és l'últim membre d'una nissaga noble, narra les seves memòries. És un home desenganyat amb la vida actual que no és capaç d'entendre el present. És per això que, arrelat a la seva condició d'historiador i refugiat al seu pis del carrer Petritxol, només és capaç d'entendre el passat. No ens estranya, però, que el protagonista tingui aquesta percepció, ja que l'autor, en la roda de premsa de la presentació del llibre, va declarar: "Sóc un defensor del catalanisme clàssic i de la cultura més tradicional."

I és aquesta incapacitat del protagonista per entendre el present el que fa que ens adonem que la novel·la té un rerefons crític,

Valentí Puig, en l'acte de presentació del seu llibre, al cafè Silenus de Barcelona ■ ELISABETH MAGRE

"Després del franquisme desitjàvem una televisió lliure. Avui dia encara l'esperem"

ja que l'autor qüestiona diferents fets que han anat succeint. "M'agrada ser crític amb la Catalunya actual, però també amb el Massachusetts actual", va corroborar. Així, Puig presenta el personatge de Befàs, un mecenes poderós que acaba

sent empresonat pel desmantellament d'una trama de corrupció, conseqüència de la bombolla immobiliària, en què també hi ha implicats bancs i partits polítics. Us sona?

També són motiu de desconcert per al protagonista les transformacions

econòmiques que han viscut la ciutat de Barcelona i Tossal, el seu poble de tota la vida. Tampoc ens sorprendrà si coneixemquina és l'opinió de l'autor: "La Barcelona industrial que tant va enamorar als seixanta i als setanta s'ha convertit en la Barcelona

dels hotels, del turisme massificat i de la crisi econòmica." Pel que fa a Tossal, el protagonista s'entristeix en veure com s'ha substituït el sector tèxtil, que tradicionalment havia donat feina a tot el poble, pels interessos individuals, perquè tothom ha mirat d'enriquir-se pel seu compte. "És la visió que es té a moltes zones de Catalunya", assegura l'autor.

I que ningú s'oblidi que Oleguer Regós rebutja la televisió, i no és casualitat: "La televisió ha canviat el món, la vida familiar i l'opinió de la gent. Després del franquisme desitjàvem una televisió lliure. Avui dia encara l'esperem", afirma l'autor.

Tot plegat, resulta que les falses memòries d'Oleguer Regós ens sonen d'alguna cosa. Podríem dir que són unes falses memòries que tenen matisos molt i molt certs. En definitiva, una mirada crítica a la Catalunya actual, a través dels ulls d'un personatge amb prou força per criticar en primera persona. ■

Un Verdaguer polièdric

S'editen les llibretes d'exorcismes i una antologia poètica de l'autor de 'Canigó'

V. Gaillard
BARCELONA

Verdaguer Edicions llança la nova col·lecció Univers: "El nom vol condensar la idea que l'obra de Verdaguer pot ser contemplada des de molts horitzons, és polièdrica", explica Carme Torrents, directora del segell editorial.

Els dos primers volums que han aparegut al mercat són *Dimonis, els apunts de Jacint Verdaguer a la Casa d'Oració*, a càrrec del poeta Enric Casasses, i *Pàtries, Poemes de Jacint Verdaguer*, a

càrrec de Ricard Torrents i pròleg de Vicent Partal.

En el cas de *Dimonis*, Casasses transcriu el text íntegre de les llibretes 1, 3 i 4 (la 2 està desapareguda), que Verdaguer va dedicar a la seva experiència fent exorcismes, i que abasten els anys 1890 i 1892. Aleshores l'escriptor, de 45 anys, ja era conegut i havia publicat *Atlàntida* i *Canigó*. "El volum inclou interessants acotacions amb tractament diferenciats per als mots que estan guixats, esborrats, abreviats, etc.", comenta Torrents.

Quant a *Pàtries*, és una antologia de poemes de Verdaguer de temàtica patriòtica. Hi apareixen poemes emblemàtics com ara

Ricard Torrents i Enric Casasses el dia de la presentació, aquest novembre ■ A. SALAMÉ

Lo pi de les tres branques o *La veu de Montserrat*.

L'editorial prepara ara tres nous volums: *Flors del Calvari*, a cura de M. Àngels Verdaguer; *Cànctics*, a cura de Joan Requesens i música de Francesc Cortès, i finalment *Al Cel*, a cura de Pere Tió.

Verdaguer Edicions, que té unes portades dissenyades per Perejaume, va ser creada fa un any per posar a l'abast del lector l'obra de l'escriptor de Folgueroles. El seu objectiu és recuperar la publicació de l'obra completa en edició crítica, una tasca que duen a terme sota la direcció de la Societat Verdaguer i la Càtedra Verdaguer d'Estudis Literaris UVIC-UCC. ■